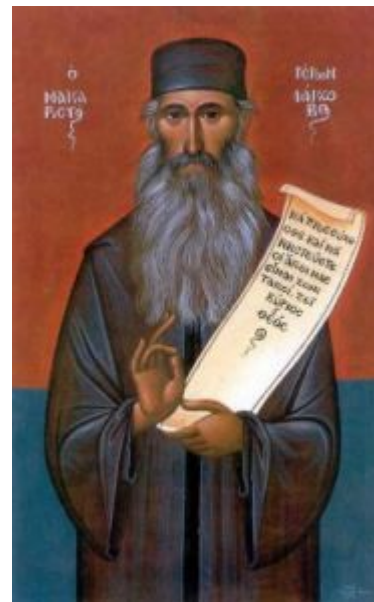

Грижата за домашната Църква и възпитанието на децата

В житието на светия старец Йаков Цаликис четем за една случка. Едно благочестиво семейство имало 9 деца. Съпругът бил много благочестив и много ревностен към духовния живот. Буквално искал да живее като калугер. Неговата жена се оплаквала на стареца, че много се изморява и търсела помощ. Когато идвала в манастира сама с децата, те плачели, викали, а плачела и тя, защото била преуморена... Съпругът и пък ходел в един параклис на „Св. Безсребреници“ и там правел поклони, молел с броеница и бдял. Съпругата му отишла и се оплакала със сълзи на стареца, а и имала право. На следващият ден старецът щом ги видял заедно в двора, разбрал, че нещо се случва и че нещо са се скарали. Старецът с благи думи и разсъждения говорел на натъжената майка, за да я утеши, а смело и с внимателна насмешка казал на бащата: „Много ти се зарадвах вчера. Пееше цяла нощ и се молеше. Добре направи! Но щеше да имаш по-голямо благословение и награда, ако беше останали половин час, а не три часа, и ако беше близо до жена си и беше помогнал да нахрани децата, за да заспят. Понеже за вас женените, броеница и поклони са децата ви. Когато пораснат ще имате време и за молитви, и за броеници...”

Царете са длъжни да пазят и защитават своята земя и Църквата, а ако е необходимо и да тръгнат на война срещу неприятелите, и Бог пак ще ги дарува със святост заради труда им. Светите воители се борили срещу неприятелите в защита на родината и са убивали във войните, но не са падали в други телесни и духовни грехове, не се изпаднали в идолопоклонство или ерес и заради това Бог ги е прославил с венци на светци. Светителите и преподобните са се молели, борели са се със своите страсти и грехове, и заради големите усилия и победата над себе си, Бог ги е направил свои свети съсъди, свои свети инструменти, чрез които Той ни говори. Девствениците са се преборили с плътските страсти и са покорили телата си на духа, и заради това Бог им е дал святост. Покаяниците са се отказали от старите грехове и с много голямо подвижническо усилие и труд са успяли да очистят умовете и сърцата си от всички страсти и от всички грехове, та Бог, Който иска всички хора да се спасят и да дойдат до познание на истината (1Тим. 2:4), им е простил всички грехове и ги е направили по-бели и по-чисти от сняг.

Следователно според всичко, което беше изложено по-горе, може да се заключи, че петте минути, които родителят отделя за молитва, докато приспива детето си, имат същата цена пред Бога, колкото и петте часа молитва на монаха. Никой не иска от родителя да се моли с часове, както и никой не иска от монасите да се грижат за деца. Тези, които успеят в тези луди времена да запазят своя брак в святост и да възпитат правилно във вярата децата си, ще получат от Бога по-голяма награда и святост от мнозина, които са се отказали от света. Бог ще настани такива родители в селенията на светителите и мъчениците, защото добре са се потрудили с добрия подвиг (1 Тим. 6:12), извървяли са пътя, опазили са вярата (2 Тим. 4:7).

Автор: свещ. Яни Мулев, Македонска ПЦ – Охридска архиепископия

Превод: Мартин Димитров